JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 8sten MEI, 1830. N. 18

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

LOSSE GEDACHTEN BY DE LAATSTE NIEUWSTYDINGEN UIT HET VADERLAND.

Ik ben Nederlander, en hoe verre ook van ons gezegend Vaderland verwyderd, blyft toch myn hart met warme belangstelling voor deszelfs welzyn kloppen.— Ik veronderstel deze zelfde gevoelens by de Nederlandsche ingezetenen dezer gewesten, en houde my dus overtuigd, dat zy even als ik, met diep leedwezen den tegenwoordigen staat des Vaderlands nagaan. Immers zyn de woelingen in hetzelve tot eene hoogte gestegen, welke voor de ondermyning der algemeene rust doen vrezen en zelfs het grondwettig gezag van onzen beminden Koning schynen te bedreigen. Wy wagen het hierover eenige losse gedachten aan onze lezers aan te bieden en mogt zulks by dezen en genen het vertrouwen op ons nationaal opperhoofd versterken, dan is ons oogmerk bereikt.

In hoe verre de vereeniging met *Belgiën* voor de voormalige 7 gewesten in het algemeen, en voor *Holland* in het byzonder, gewenscht was, waag ik niet te beoordeelen. Dit alleen durf ik gerust als daadzaak opgeven, dat deze vereeniging tot nog toe geene heilzame vruchten opleverde, en dat wy ons slechts by den wensch kunnen bepalen, dat onze nakomelingen gelukkiger mogen zyn. Want, waarlyk, voor het tegenwoordig geslacht beloof ik my niets meer. Ondanks de welgemeende pogingen eener verlichte regering, ondanks de vverige medewerking van aanzienlyke Vaderlanders zoo wel uit het zuidelyk als noordelyk gedeelte, klimt de verwydering immer hooger. Reeds lang hebben de publieke bladen ons zulks geleerd. De belgische pennen schynen grootendeels in gal gedoopt te zyn. Geene stap der regering, die niet door de beleedigendste aanmerkingen van hunnen kant gebrandmerkt wordt.— De hoofden des bestuurs staan byna ieder persoonlyk voor de hatelykste aantygingen bloot, en meer en meer blykt de toeleg om wederzyds haat en verdeeldheid te verwekken. Men durft zich beklagen over geene genoegzame vryheid van drukpers, en ziedaar het noodlottige, welligt in den tegenwoordigen tyd geschikste middel om den geest des Brabandschen volk opteruijen.— In bedekte termen wenscht men de tyden van NAPOLEON terug, en is de dwingelandy vergeten, waarmede hy zynen yzeren schepter zwaaide. Men is het vergeten, hoe vele duizende offers wy aan de nooit voldane heerschzucht van dien ontembaren oorlogsgenius gebragt hebben.. Men denkt er niet meer aan, dat onder zyn despotismus zoo min vryheid van schryven als spreken bestond. Verre van tegen over dit alles te stellen, den vrede dien wy voortdurend genieten, de constitutionele vryheid, waarmede wy bevoorregt zyn, den voortgang van verlichting en beschaving en de onmiskenbare bedoelingen van onzen geëerbiedigden Souverein tot verspreiding van welvaart, tot bevordering van zedelykheid en volksgeluk, bepaalt men zich om slechts immer te berispen, immer meerder te verlangen en uit bloemen vergift te zuigen. Fransche taal en Fransche zeden, ziedaar de hoofdleus in *Belgiën*. De zoolang geoefende toegevendheid des Konings, werd voor zwakheid aangezien, en maakte dagelyks stouter. Onwillekeurig dacht de onbevooroordeelde opmerker aan LODEWYK den XVI. terug, vooral by de beschouwing van het geen in de Staten-Generaal voorviel. Want de dwaze stelregels van woelgeesten schynen by sommige leden dier achtbare vergadering, diepe wortels geschoten te hebben.— De discussiën hebben daar eenen toon aangenomen, welke men honend voor het koninklyk gezag mag noemen. Even zeer als ieder verlicht vaderlander, acht ik het een onzer schoonste voorregten, dat onze nationale voorstander vry uit hunne gevoelens mogen te kennen geven, even zeer zal ik hun toejuichen als zy 's volks vertrouwen billyken, door der waarheid te huldigen, wanneer zy vermeenen dat 's lands belangen in tegenspraak zyn met de voorstellen des bestuurs. Ik zal hun hoogachting toedragen, als zy zich door geene bedenking laten terug houden, om vrymoedig hunne gevoelens te verdedigen, maar ik verlang dat zy het op eene gepaste wyze doen. Ik verlang dat hunne taal gematigd zy, en gestempeld met dien omzigtigen eerbied jegens den Koning, welken ieder onschendbaar opperhoofd mag eischen, en onze brave Vorst dubbel verdient. Om alles in een woord te zeggen, wys ik den te vroeg gestorvenen KEMPER als model aan, van het geen een lid der Staten-Generaal kan en moet zyn. De taal door eenen DE BROUCKERE en consorten gevoerd, acht ik onbestaanbaar met die achtig welke een volksvertegenwaardiger zich zelven, zynen ambtgenooten en zynen Koning verschuldigd is.

Wel dan WILLEM den I., die inziende dat zyne beste oogmerken door laaghartige menschen in een verkeerd daglicht werden gesteld, dat zyne geduldige toegevendheid slechts stouter maakte, en dat de onrusten in hevigheid toenamen, eindelyk het veelligt te lang vertraagde besluit heeft genomen om de rustverstoorders kordaat onder de oogen te zien, en zulke maatregelen te nemen, als de eer der kroon vereischt. De openhartigheid, waarmede de Vorst party kiest, en voor het oog der wereld de beweegredenen van zyn doen blootlegt, waarborgt ons zyner Majesteits vaderlyke gezindheid. Volgens de inspraak van zyn geweten handelende, schroomt hy niet zyne onderdanen, met zyne gevoelens bekend te maken, een genoegzaam bewys *à priori* dat die gevoelens gegrondvest zyn in het geluk des volks.

Mag men aan particuliere berigten geloof slaan, dan heeft de Koning in eene dier opwellingen van drift, waaraan edele zielen zoo ligt bloot staan, zich het woord *infâme* laten ontvallen, omtrent eenen zyner tegenstanders. Men zou toen het ongepaste ontwerp gemaakt hebben om eenen gedenkpenning te slaan, met het opschrift : *fidèles jusqu'à l' infamie*. Wat er ook van zy, dit weet ik, dat onder andere twee voormalige prefekten van NAPOLEON, geenen beteren zinspreuk zouden kunnen kiezen. Vooral DE CELLES, die met duivelschen zin, zelfs de bevelen zyns keizerlyken meesters te boven ging, op eene ontmenschte wyze de slagoffers voor diens oorlogswoede verzamelde, zich openlyk beroemd heeft, aan alle misdaden, buiten moord schuldig te zyn, en wiens naam in Neêrlands hoofdstad, nog altyd met vloek en afschuw wordt uitgesproken. Zulke eerloozen mogen zich gerust beroemen *fidèles jusqu'à l' infamie* te zyn.

Ik sluit met den wensch, dat de onlangs genomene besluiten van den besten der Koningen, met goeden uitslag mogen bekroond worden, dat factie-zoekers en woelgeesten hunne pogingen, om de tyden van JOSEPH DEN TWEEDEN te doen herleven, mogen verydeld zien, en dat de Nederlanden met geluk en welvaart gezegend, ten toppunt van bloei mogen ryzen.

BRIELLENAAR.

——(*Surinaam. Courant.*)

TOEGEVENDHEID.

Toegevendheid, inschikkelÿkheid, heerlÿke, in de menschelÿke zamenleving zoo bÿ uitstek welluidende woorden :—wie zou de gevoelens niet hoogschatten, welke zÿ aanduiden? Maar er is ook eene *heillooze* toegevendheid, eene noodlottige inschikkelÿkheid, die onuitsprekelÿk veel kwaad sticht, om dat zÿ sommige menschen,—die slechts *dan* moedig en zelfs onbeschaamd zÿn, wanneer men eene schrede voor hen terugwÿkt, maar dadelÿk achteruit deinzen, zoodra men hen frisch onder de oogen zie, om dat zÿ die tot gedurig nieuwe onbeschoftheden aanzet.

Om dit gezegde te vinden bewaardheid, behoeven wÿ niet verre naar voorbeelden te zoeken. De toegevendheid onzer regering omtrent de schapen der *congregatie* en de *verfranschte* Belgen, haar betoonde geduld na zoo veel terging en beleediging, als de *jacobÿnsche jezuitische* factie haar gedurig, geregeld elken dag in zoo vele dagbladen aandoet, is waarlÿk voorbeeldig — Men schreeuwt tegen het *Collegium Philosophicum!* de studien in hetzelve worden verklaard, niet meer verpligtend te zÿn.— Men roept over onregtvaardigheden, dat *Nederlanders* in *Nederland* hunne volkstaal in de acten moeten gebruiken, en niet die der *Walen* en *Franschen?* Goed, men mag nu weder alle acten in het *Fransch* stellen.

Nu zou men zeggen, had de regering toch wel aan alles voldaan, wat men van haar vergen kan. Ja, in onze gewesten en bÿ eene natie, zoo als de *Duitschers* of de *Engelschen*, zou dit het geval geweest zÿn. Maar bÿ menschen, die door vreemde taal en zeden en denkwÿze van hun land geheel vervreemd zÿn geworden, voor welke of *Rome* of *Frankrÿk* het vaderland is, die slechts daarheen willen, hunne wettige regering moge doen wat zÿ *wil*, voor *die* menschen waren deze beide besluiten slechts een bewÿs van zwakheid, en eene aanmoediging, om nu nog tienmaal sterker te schreeuwen. Zÿ zÿn in het geval van den koetsier bÿ MOLIERE in den *Avare*, die, wanneer VALERE schÿnbaar vrees vertoont, hem op het onbeschofist aanspreekt, en naar den muur wil dringen, tot dat deze ook een' anderen toon aanneemt, en den gemeenen lomperd zÿnen stok doet gevoelen. Zoo ook de gemeene *Belgische* dagbladen. De laaghartigen! Zÿ denken dat de regering zwak is, om dat de uitmuntende Koning zoo gaarne aan alle zÿne onderdanen voldoening wil geven —Nu roepen zÿ, dat de zaak nog verergd en der *heilige godsdienst nog dieper wonden geslagen zÿn*, om dat, schoon men niet meer gebonden is tot het *Collegium Philosophicum*, er echter nog een examen vereischt wordt, ten einde de Roomsche geestelÿkheid in *Nederland* niet louter of uit botterikken of uit *jezuiten à la Broglio* besta.— Wat moet de Koning dus doen? ook dat examen wegnemen? Dan ware de laatste dam verbroken, die voor de *Roomsche* geestelÿkheid in *Nederland* nog een' waarborg aanbiedt, dat zÿ het volk niet geheel tot de middeleeuwen zullen terugbrengen, of onmaatschappelÿke leerstellingen zullen inboezemen.

Maar ten anderen : het besluit over de taal heeft niet minder woedend geschreeuw opgewekt. Gelÿk ginds de *jezuiten* en *ultramontanen* zoo waren hier de *Jacobÿnen* de *Bonapartisten* en alle *Franschgezinden* in het gemeen de hoofdschreeuwers. Het was eene misdaad van gekwetste natie, de *Nederlandsche* taal de *Nationale* te noemen. Dit kwam, voor het Zuiden althans, wel wettig aan de Fransche toe. Deze moest als zoodanig stellig worden *geproclameerd* en erkend. (Er ontbreekt nog slechts aan, dat men zelfs in *Holland*, gelÿk ten tÿde van vader STASSART en vader DE CELLES, alle akten en stukken, tot *dominees-briefjes* toe, ook in *Fransch* moet laten stellen).— Het blÿft niet bÿ enkel klagen en schreeuwen : " Zoo 80,000 petitie-leveraars niet helpen, bedreigd men " de regering met *tweemaal honderd duizend*, die haar in het

naauw " zullen dryven." O VALERO! waar blyft gy met uw' stok!

Maar toen wy van toegevendheid, van heillooze toegevendheid, omtrent zekere menschen spraken, bedoelden wy niet alleen de regering, maar ook de *Noord Nederlandsche* leden der Staten-Generaal.— Uitmuntend heeft de schryver van het gulden boekje, *over volksgeest en burgerzin*, aangetoond, dat, wanneer de *Hollanders* in de Tweede Kamer uit inschikkelykheid, en, zoo het heet, om *verstaan te worden*, zoo voortgaan, eindelyk *Parys* de hooge school voor onze toekomstige wetgevers, staatslieden en zelfs regtsgeleerden zal worden; en in den *Haag*, niet minder dan te *Brussel*, zullen de gewelven der achtbare staatsvergaderingen,—in de nabyheid der zalen, waar eenmaal 's lands vaderen in de *Nederduitsche* taal over het lot van *Europa* beschikten,—zy zullen alleen van de taal onzer oude verdrukkers weêrgalmen. Dat onheil verhoede God!—Maar, zegt men, wanneer er *Hollandsch* gesproken wordt, gaan de *Belgische* vooral de *Waalsche*, afgevaardigden heen! Maar hebben zy dan in *veertien* jaren den tyd niet gehad, om zoo veel *Nederlandsch* te leeren, dat zy ten minste kunnen *verstaan*, wat er in die taal gezegd en behandeld wordt? zoo niet, dan ligt de schuld aan hunne botheid, en verdienen zy geene afgevaardigden des *Nederlandschen* volks te zyn. Anders is het *kwaadwilligheid*, wanneer zy wegloopen; doch onze *Noord-Nederlandsche* afgevaardigden zouden hun die gemeene trek spoedig kunnen afleeren, *door namelyk in dat geval allen eenparig op te staan en heen te gaan, zoodra er iemand in het Fransch begint te spreken*. Dit zou tevens de krachtigste hulde aan de *Nationale* taal, als zoodanig, en een bewys zyn, dat men het *Fransch* voor eene vreemde taal hield, die in de zaal der volksvertegenwoordiging op zyn hoogst slechts *geduld* werd, maar die, zoodra zy zich de heerschappy wil aanmatigen, zich dadelyk die verdraagzaamheid onwaardig maakt, naar welke men dus niet kan hooren.

De hooge toon, door de *Messieurs Maitre Jacques* van onzen tyd aangenomen, zal dus wel terstond dalen, wanneer men hun eene vastberadene houding doet zien.— De noordelyke leden der Staten-Generaal moeten hunne waardigheid als *Nederlanders* handhaven; de regering moet geen duim gronds meer toegeven, en aan de oproerkraayers de gestrengheid der wet doen ondervinden. Of verdienen zy eene zachte behandeling, die onzen goeden Koning alle zyne onvermoeide zorgen voor het welzyn,—door welken thans *Belgien* een' sedert eeuwen ongehoorden bloei heeft bereikt,—met den zwartsten ondank beloonen, en hem door hunne vergiftigde aanvallen het leven verbitteren? Op de *Walen*, in zoo verre zy naar zulken schandlibellen als den *Courrier de la Meuse*, den *Courrier des-Bays Bas* en de *Catholique* luisteren, aan alle verfranschte *Belgen* (de *ware Belgen* zullen dit wel met ons eens zyn) mogt onze edele Koning wel de eenigzins veranderde taal uit VOLTAIRE's *Alzire* doen hooren:

Croyez moi les Wallons, que j'ai trop sû connaître,
Méritent peu, Messieurs, qu' on veuille être leur maître.

Men leest in den *Courrier de la Meuse*, het volgende schandschrift:

AAN DE NATIE.

" Indien men nog de inzigten en den voortgang van het despotismus in ons Land hebben kunnen in twyfel trekken, dan moet het aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden ontwerp van wet tegen de vryheid der drukpers, aan eenen iegelyken de oogen openen. Alle redeneringen zyn thans overbodig, de daadzaken vertoonen zich van alle kanten, en het stelsel van den Heer VAN MAANEN behaalt eene beslissende overwinning.

" Voor het overige is er ééne zaak, om welke ons Ministerie behoort geprezen te worden; het is deze, dat het, voor de beraadslagingen op de begrootings-wetten, zich onbewimpeld vertoont. Wy zyn duten minsten in tyds gewaarschuwd, en onze vertegenwoordigers zullen genoeg en te veel redenen hebben, om aan die onhandelbare lieden *tot den laatsten gulden te weigeren welken zy vragen*. Inderdaad er rest ons geen ander middel dan: *volstrekte weigering van subsidiën*, ziedaar het eenige woord wat onze afgevaardigden uit te spreken en te herhalen hebben. Ons Ministerie wil in geen opzigt zich de liefde en de dankbaarheid eener edelmoedige natie waardig maken; het wil getemd, het wil gedwongen worden. Laat ons het dan dwingen; *wy kunnen het wettiglyk doen*; Laat ons het dan temmen; en dat het eindelyk genoodzaakt zy te verdwynen;

" Terwyl wy nog bezig zyn deze woorden ter neder te schryven, ontvangen wy in het Hollandsch oorspronkelyke ontwerp van wet, en de koninklyke boodschap die het vergezelt. Wy hebben deze stukken doorloopen: en zie hier hoe men, onzes achtens ze kan noemen:

" *De Koningiyke boodschap is het* MANIFEST VAN HET DESPOTISMUS TEGEN DE VRYHEID;

" *Het ontwerp van wet is* DE WETTIGE INSTELLINGEN DER TYRANNIE.

" Indien een dergelyk ontwerp konde aangenomen worden, indien onze afgevaardigden konden goedvinden zich dus met den Heer VAN MAANEN tegen de natie te verbinden, zoude ons niets meer overblyven dan onze pennen te verbreken, of, gelyk de Oostersche slaven, fabelen te dichter!

" Waartoe is het met ons gekomen, groote God! En wie zyn die lieden, in welker handen de Belgische natie gevallen is?

" *Zoo zouden wy dan het hoofd moeten bukken* voor eene *bloote Koninklyke ordonnantie!* zoo zouden wy dan iedere, om het even welke, *Koninklyke beschikking* moeten *huldigen!* Zoo zoude het ons verboden zyn geluid te geven, zelfs dan wanneer wy *Koninklyke besluiten* zouden zien, krachtens welke het geld der natie aan vreemde GALEIBOEVEN wordt versmeten, krachtens welke het *brood des armen* volks aan GESCHANDMERKTE MISDADIGERS wordt gegeven!!!! Hoe! de Belgen zouden veroordeeld zyn, om, de schandelykste ergernis, aan welke zich immer eenig ministerie heeft schuldig gemaakt, om eenen wezenlyken gruwel aan te zien, zonder te mogen spreken — — Neen, zoo zal het niet zyn, neen, de BEWONERS DER NEDERLANDEN zullen door geene batti-sherifs geleid en verdrukt worden.— — —

" Belgen! spreekt: maar haast U, maar spoedt U. Dat tegen deze laatste daad van het Ministerie eene korte en krachtvolle petitie *voor het behoud der drukpersvryheid* geschreven en in alle de hoeken van het ryk onderteekend worde. Hier wordt eene nieuwe petitie volstrekt noodzakelyk; er moet van voren af weder begonnen worden, er moet gearbeid worden, als of tot heden nog niets gedaan ware. Die vryheid verbeurende, zouden wy alles verliezen, door haar te verliezen, zouden wy tot zelfs DE HOOP OP ONZE VERLOSSING verydeld zien."

Moet niet by zulk eene schandtaal ieder Hollander, by wien niet alle gevoel van welvoegelykheid is uitgedoofd, in verontwaardiging ontgloeijen en zich schamen met eene natie verbonden te zyn, die de boodschap des Konings eene oorkonde van dwangbewind, het door den Koning voorgestelde wet-ontwerp eene wettelyke instelling der dwingelandy kan noemen!— Maar, neen, lezers! niet onze zuidelyke broeders deelen in den euvelmoed dier aterlingen, voor een groot gedeelte baardelooze, nog der meesterlyke tuchtroede niet ontwassen, brooddronkende jongens, die in hunne verdwaasdheid zich ten aanzien eener edeldenkende natie aan *Koningschennis* durven schuldig maken. Waarlyk, wanneer het zoo verre in een land gekomen is, dat eene zoo zwarte ondankbaarheid, voor welke alleen het gebroedsel der hel kan vatbaar zyn, eenen koning durft verguizen die door al wat edel denkt, door geheel Europa wordt geëerbiedigd, dan voorzeker is het meer dan tyd, om eene grootmoedig geschonken vryheid, die aan zulke booswichten strafloosheid verleent, door strafwetten te doen vervangen die hen het loon hunner God- en menschen tergende gruwelen voor oogen houde!—*Surin Courant.*

De *aanwending van zout* by eene *beroerte* is op nieuw erkend geworden. Een pastoor te Montauban, by eene vrouw geroepen zynde die eene beroerte had gekregen, vond haar buiten kennis, zonder beweging, den mond open, en het gereutel in de keel kondigde een spoedigen dood aan. Hy nam een handvol keukenzout en werpt dezelve in den mond. De zieke sluit eenige oogenblikken daarna den mond, opent de oogen en doet dezelve weder digt. Na verloop van een kwartier uur krygt zy haar bewustzyn en de spraak terug, en drie dagen daarna kon zy hare gewone werkzaamheden weder hervatten.

Uit eenen staat, die dezer dagen is bekend gemaakt, blykt, dat van de 159,000 huurhuizen te Parys, 96,000 beneden de 150 franken verhuurd, en 30,000 als arm opgeteekend zyn; twee arrondissementen van de stad hebben 1 arme op 4 menschen, in de hospitalen zyn 7000 bedden byna aanhoudend bezet; in 8 dier huizen worden 8000 grysaard of arme zieken verpleegd; in de gestichten der moeder-maatschappyen worden 6000 vrouwen bestendig onderhouden; de maatschappy van weldadigheid zorgt bovendien voor 15 tot 1800 arme zieken.

Men verzekert, dat de commissarissen van politie, die dezer dagen te Parys afgezet zyn, zulks te wyten hebben aan hunnen te geringen yver in het opsporen van borstbeelden en portretten van den hertog van *Reichstadt* en het zoeken naar verboden wapenen.

In het hotel Frascati, in de rue de Richelieu, waar eene bank gehouden, en gewoonlyk om grof geld gespeeld wordt, heeft een Engelschman een pakje bankbriefjes, ten bedrage van twintig duizend francs van de tafel gegrepen en is daarmede uit eene raam op de Boulevard gesprongen. Hy werd spoedig daarna gevat, doch de bankbriefjes waren niet meer te vinden.

DUITSCHLAND.

De Pruissische Staats Courant spreekt met grooten lof van de verbeteringen, en verfraayingen, welke door den voor twee jaren benoemden Burgemeester van Neuss in die stad tot stand gebragt zyn. Een gedeelte der wallen is in eene aangename wandeling veranderd; twee bouwvallige poorten zyn weggebroken en de ingang der stad verfraaid; de straten der stad en de wegen op derzelver grondgebied zyn in een goeden staat gebragt; de openbare gebouwen worden hersteld en verfraaid, en daardoor zyn ook de ingezetenen dezer oude stad uitgelokt geworden, om aan hunne huizen een bevalliger aanzien te geven.— Tevens zyn ten opzigte van het armwezen, het openbaar onderwys, de ziekenhuizen, aanmerkelyke verbeteringen ingevoerd — Voor een ieder, die den toestand der stad Neuss nog slechts voor weinige jaren gekend heeft, is deze verandering voorzeker zeer in het oog vallend, en gemelde Staats-Courant haalt deze stad dan ook te regt aan, als een luisterryk voorbeeld van hetgeen een Burgemeester vermag, die kennis en smaak bezit, en zich met hart en ziel aan de belangen zyner gemeente toewydt.

Uit Moscou wordt geschreven dat volgens de jongste opnemingen, het getal personen, hetwelk tegenwoordig werkzaam is in de onderscheidene takken van nyverheid aldaar, meer dan 47,000 beloopt, terwyl hetzelve volgens vroegere opnemingen niet meer dan 19,500 bedroeg. Het getal der onderscheiden instellingen van nyverheid, zoo als van fabryken, werkplaatsen voor manufacturen, smederyen, werkplaatsen van kunstenaars en ambachtslieden, hetwelk voorheen niet meer dan 290 bedroeg, is tegenwoordig 3,981. Ofschoon nu Moscou 's nyverheid voorzeker sterk toeneemt, zoo kan men echter niet veronderstellen, dat deze toeneming in zoo korten tyd zoo aanzienlyk is geweest; het lydt byna geen twyfel of een aanmerkelyk deel van dezelve heeft reeds sedert lang bestaan, maar zoo lang de tentoonstelling hunner gewrochten te Petersburg, het ingewortelde vooroordeel niet had doen ophouden, hetwelk ons belette de deugdzaamheid onzer nationale voortbrengselen te erkennen, schynen de Russische kunstenaars, handwerkslieden en

fabrykanten, zich alle moeiten gegeven te hebben, om onbekend te blyven, ten einde hunne producten als uitheemsche te kunnen verkoopen.

PORTUGAL.

Het navolgende kenschetst op nieuw den smaak van *Don Miguel*. Sedert die Vorst, door den val, welken hy voorleden jaar gedaan heeft, kreupel is geworden, is het een zyner voornaamste bezigheden, om in de vyvers by het paleis van Queluz te hengelen. Doch dezer dagen schynt hem dit verveeld te hebben, en besloot hy om voor de verandering eens te beproeven, of hy ook naar de kunst een varken zoude kunnen keelen, schrabben en afhakken. Op zyn bevel werd dan ook het zwaarste varken, dat men wist te vinden, in den tuin van het paleis gebragt. *Z. M.* wapende zich met een groot keukenmes, stak het varken in eens dood, hielp hetzelve schrabben, en deed het vervolgens naar de keuken brengen, alwaar Z. M. hetzelve, voor het geheele verbaasde hof met eene verwonderlyke handigheid ontweide en afhakte.

" Toen hy hiermede gedaan had, en geheel met bloed en smeer bemorst was, kreeg hy het in den zin, om aan zyne oude min, de eerwaardige Donna *Francisca Vadre*, die hem denzelfden morgen had doen verzoeken om tot den handkus te worden toegelaten, eene pots te spelen. Hy deed haar zeggen, dat haar verzoek ingewilligd werd, en dat zy zich terstond, by hem konde vervoegen. De goede vrouw kwam dan ook buiten adem aanloopen.

" Maar hoe stond zy verwondert, toen zy haren Koninklyken voedsterling als den smerigsten spekslager uitgedoscht zag!—*Zy* waagde het, uithoofde harer vorige betrekking, eenige bedenkingen tegen den handkus te maken; doch dit baatte niets; zy zag zich genoodzaakt om de bebloedde hand te kussen, waarop *Z. M.* haar bovendien nog het geheele gezigt met bloed besmeerde, terwyl hy haar vervolgens teederlyk omhelsde en haar in een deernswaardigen toestand bragt. Op de tranen der arme vrouw antwoordden *Zyne* Majesteit, de hovelingen, de hof-bedienden, koks en keukenjongens met een daverend gelach."

HANDEL IN MENSCHEN BEENDEREN.

(Uit den Inverness Courier)

Onlangs kwam met een Hamburgsch schip eene lading menschen beenderen aan op Lossiemouth, een landgoed van zekeren graanbouwer van Morayshire, in engeland welke lading tot mesting der bouwlanden is bestemd. De kapitein van het schip verzekert, dat de beenderen van op de vlakte en uit de moerassen naby Leipzig zyn opgedolven, en een gedeelte uitmaken der overblyfselen van de vele duizende dapperen, die, in de bloedige gevechten tusschen de Franschen en zaamverbondene Mogendheden, in October 1813, den heldendood stierven. Welk eene ophelderende aanteekening tot het hoofdstuk van den krygsroem! en hoe mogt niet de dichter te regt uitroepen:

"To what base uses we may return!"

HORATIO.

MEXICO'S RYKDOM AAN METALEN.

Hoewel Mexico's bergwerken, in de laatste tyden, door gebrek aan arbeiders, machines en geld minder hebben opgeleverd dan wel in den beginne, zyn zy echter nog op ver na niet uitgeput. Daar overigens nog niet alle ryke aderen ontdekt nagegraven zyn, en ook in Noord-Amerika al meer en meer goud en zilver wordt ontdekt, zoo mag men eene goud- en zilverryke toekomst zien. De enkele ader Veta Madre in het landschap Quanajuato heeft, van 1786 tot 1827, eene som van 225 935,736 dollars aan zilver opgeleverd. In de stad Quanajuato bevinden zich onderscheiden Amalgameer-werken, die wegens gebrek aan water door muilezels in beweging worden gezet, waarvan er vóór de revolutie niet minder dan 14,000 dagelyks tot den arbeid gebruikt werden. Ten tyde dat de aldaar aanwezige myn Valenciana het meest leverde, werd menigmaal op eenen dag eene hoeveelheid erts ter waarde van over de 60,000 dollars naar boven gebragt, en zelfs maakten de Rescatadores (amalgameerders der erts) die het terstond by de myn opkochten, en die door oefening eene byzondere vaardigheid in het prisseren des gehalts verkregen hebben, veel grooter fortuin dan de eigenaars zelven der mynen. Deze groeve werd ontdekt door eenen jongen Spanjaard, OBREGON geheten, die in 1760 met een zeer gering vermogen naar Quanajuato was gekomen met het voornemen om de ader aan eene der plaatsen te onderzoeken, welke als ontbloot van erts geacht werd. Zes jaren lang arbeidde hy zonder verpozing aan dit punt, en besteedde er zyn gansch vermogen aan; in het zevende was hy derhalve genoodzaakt in compagnieschap te treden met eenen Kramer uit Rajas; in het jaar 1768, als wanneer men tot eene diepte van tachtig mèters in de myn was gekomen, begon eindelyk de ader zilvererts op te leveren, en wel in zulk eene hoeveelheid, dat de winst der beide eigenaars, vele jaren achtereen, anderhalf millioen dollars bedroeg, zoo lang zamerhand eene stad van 7000 inwoners naby het bergwerk deed opryzen, van welke drieduizend dagelyksche bezigheid in de mynen vonden, onder toezigt van eenen administrateur, die 12,000 dollars jaarlyksch inkomen had. Eene andere naby liggende en aan den markies van Rajas toebehoorende groeve gaf, in hare tweede bonantze, welke eenige jaren onafgebroken werd voortgezet, eene zuivere winst van elf millioenen dollars; in het geheel heeft deze, sedert hare ontdekking in het jaar 1556, aan de Koninklyke schatkist opgebragt eene som van 17,363,000 dollars, zynde het bedrag van het aan den Koning verschuldigde vyfde gedeelte.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy goedgevonden en verstaan hebben te bepalen gelyk hierby wordt bepaald: dat de genen, dewelke zich bezwaard vinden met den aanslag der belasting van het Personeel en Mobilair over dit loopend jaar en verlangen mogen hunne bezwaren deswege voortedragen, gehouden zullen zyn, tot dat einde, op aanstaanden Donderdag den 13 len dezer, des voormiddags te tien ure, te verschynen in den Raad van Policie, dewelke ten gemelden dage vergadering zal houden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam; zullende de genen dewelke daartoe in gebreke blyven, van alle regt van doleantie ontstoken zyn.

Gearresteerd op Curaçao den 3den Mei 1830, het 17de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, den 6den daaropvolgende.

(w g.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Wissels.

NAARDIEN er weder *Zes Stellen* Gouvernements Wissels ieder van *Duizend Gulden* verkrygbaar zyn, worden de genen, die dezelve of eenige derzelve wenschen te erlangen, verzocht, vóór of uiterlyk op aanstaanden Maandag den 10den dezer maand des morgens te elf ure zich deswege met geslotene biljetten van inschryving te vervoegen ten Kantore van den ondergeteekende die, op autorisatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezer kolonie, de afgestane Wissels aan de hoogste inschryvenden endosseren zal.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 6den Mei 1830.

WAARSHOUWING.

DAAR ingevolge verzekering van den Stads Chirurgyn de *Sardynen* of *Sardientjes* gedurende de maanden Mei, Juny, July en Augustus gemeenlyk vergiftig zyn, zoo waarschouwt de ondergeteekende het publiek tegen het gebruik daarvan.

De Commissaris van Policie,
MR. J. B. GRAVENHORST.

Den 30sten April 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur op Curaçao den 17den April 1830.

ER wordt hierby bekend gemaakt dat door het Gemeente-Bestuur dezes eilands tot leden der Commissie, belast met het opnemen der Apotheken en het examineren der Apothekers gasten of provisors voor dit Jaar benoemd zyn

De Weledele Heeren
J. A. De Lima *M. D.*
A. H. E. P. Schuler, Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid.
D. Beevers
en
P. Koentze.

De President van het Gemeente-Bestuur voornoemd,
THEOD. JUTTING.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 7den Mei 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 7den Mei 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Mei zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING!

JOSEPH VAN JR. HENRIQUEZ EN ESTEBAN BEOLA, in kwaliteit als Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen MARIA FRANSUESA ARDUEN overleden te Aruba, roepen by deze al degenen die eenige pretentien tegen den gemelden Boedel mogten hebben, op dit eiland alsmede op Aruba, om dezelve aan hen inteleveren, en verzoeken al de Debiteuren aan voorzyden Boedel met de betaling van hunne rekening binnen den tyd van zes weken voor te komen.

Curaçao den 7den Mei 1830.

, *OVERLEDEN*—In den morgen van den 5den dezer, de Heer HERMANUS PIETER ROJER, in den ouderdom van omtrent zeven en twintig jaren.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

3. bark Victoria, Ineo, Puerto Cabello
4. golet Mary, Meinhardt, Bonaire
7. bark Drie Gebroeders, Flemming, Aruba

UITGEKLAARD—MEI.

1. golet Mary, Meinhardt,
—— Amable Lucia, Diedenhoven,
4. bark Brutus, Sapis,
5. golet Fanny, De Haseth,
—— Gran Maria, Agostine,
—— Maria, Rotjes,
—— Aerial, Alles,
6. bark Mary, Dammers,
—— Victoria, Ineo,

☞ By dit Nummer behoort een vervolg, bevattende drie Gouvernements Publikatien.

Verleden Donderdag den 6den dezer, is Z. M. korvet *Pallas*, gekommandeerd door den kapitein luitenant *H. van de Velde*, van deze haven naar Trinidad de Cuba vertrokken, hebbende onder konvooi twee schoeners hier te huis behoorende.

NOORDEN EN ZUIDEN.

Men kan goed zyn en wezenlyk het goede voor hebben en toch dwalingen, zeer gevaarlyke en schadelyke dwalingen koesteren. Ondertusschen kenmerkt dit den opregtelyk in gemoede dwalende, dat hy voor redelyke overtuiging vatbaar is en even spoedig geneigd zal wezen zyne dwalingen te erkennen en des noods te herroepen, als hy vroeger zyne bezwaren kenbaar maakte. Men kan den Koning en de regering eeren, het Vaderland beminnen, en juist uit dien hoofde zich gedrongen gevoelen, bestaande of vermeende grieven en het misbruiken aan het licht te brengen, die voor de bestendige liefde en vertrouwen van vorst en regenten gevaarlyk zouden kunnen worden. Al beschouwt zoodanig iemand zaken en omstandigheden ook uit een verkeerd oogpunt, dan nog verdient hy aller hoogachting, want hy is een man, die kracht en moed bezit, zich boven de meerderheid der *passieven* te verheffen en zyn byzonder belang dikwerf voor het algemeene in de waagschaal te stellen. Maar wanneer men dwaalt, om te dwalen; wanneer men eene taal voert, die lynregt strydt tegen geweten en overtuiging; wanneer men stellingen opwerpt en verdedigt, die door rede en ondervinding als onbestaanbaar met maatschappelyke zamenleving zyn onderworpen; wanneer men leugentaal uitstoot om de geschiedenis van vroegere tydvakken te vervalschen, en zich als predikers opwerpt, om, zoo mogelyk, vroegere bloedtooneelen uit de geschiedenis, wier herdenken alléén yzing verwekt, hernieuwd te zien. Wanneer men de menigte met allerlei verzonnen, vergroote grieven, bezwaren en inbreuken verdooft, niet met het doel, om door de opheffing dezer bezwaren den band van liefde tusschen volk en bestuur naauwer toegehaald te zien, maar om dien band geheel te verscheuren; wanneer men, even als de listige slang, de zwakke punten behendig uitkiest, ten einde de verschillende gevoelens in des staat onderling tegen elkander in het harnas te jagen, en twist en tweedragt onder de burgers aan te stooken; wanneer daartoe de byna volslagen ongodist van vroeger dagen, nu huichelend de monnikskap opzet en het heilige kruis in de hand neemt, en dezulken, die eens den *Europeschen despoot* met lyf en ziel in de hoogste magt, als yverige en onvermoeide uitvoerders van diens yzeren wil, zoo niet meer, dienden, zich nu als verdedigers van de regten des volks opwerpen: dan verdienen de zoodanigen de diepste verachting, (wy wenschten hier een nog sterker woord te kunnen vinden) welke immer menschen te beurt kan vallen.

Noorden en Zuiden: meest geliefkoosde leus, ja stokpaardje van sommige zuidelyke oproer-bladen; en waarom? omdat eene kwaadaardige factie, die den geest dezer bladen bestuurt, al te wel weet, dat zy hiermede in hunne heillooze ontwerpen verder zullen komen, dan met de vermelding en opsomming van zoogenaamde grieven en inbreuken, die de natie niet gevoelt.

Meer dan twee eeuwen van elkander gescheiden, meer nog onderling verwyderd door uiteenloopende belangen en verschil van gevoelens, was het alleen aan de regering van eenen Vorst, als onzen Koning, mogelyk, om in zoo weinige jaren die toenadering, die onderlinge vereeniging, die verbroedering tot stand te brengen, waarover al de goeden en weigezinden in ons vaderland zich nog zoo kortelings verheugden: eeuwige schande, zoo het aan eenige weinige ellendelingen gelukken mogt, deze heerlyke vruchten te doen verloren gaan!

Er kunnen echter daadzaken zyn, die den schyn van waarheid hebben: wanneer deze verdraaid en partydig worden voorgedragen, dan zyn dergelyke voordragten slechts des te gevaarlyker. Hieronder behooren ook de reeks van opgaven, welke sedert eenigen tyd gedurig in deze bladen zyn voorgekomen, over de ongelyke verdeeling der ambten tusschen Zuid- en Noord-Nederlanders.—Wanneer beide gedeelten van het ryk in dezelfde omstandigheden verkeerd hadden, en nog, wanneer de hereeniging der beide gedeelten slechts *dadelyk* by den val van het Napoleontische ryk had plaats gehad, dan zouden deze aanmerkingen gegrond kunnen zyn; echter twyfelen wy zeer, of deze ongelykheid alsdan wel zoodanig bestaan zou. Ondertusschen gaat men in zyne redeneringen niet van *dit* oogpunt uit; en natuurlyk, wyl zulks aan de zaak een geheel ander voorkomen geven zou. Twee eeuwen lang hadden de noordelyke gewesten eenen eigen staat uitgemaakt; slechts een paar jaren had *Holland* opgehouden te bestaan, en nog had NAPOLEON, *uit achting voor de Hollanders*, velen in hunne betrekkingen gelaten:—*Belgie* daarentegen was, onder *Oostenryk* noch onder *Frankryk*, door deszelfs eigene ambtenaren geregeerd en gediend geworden; zy, onder wiens beheer zy zich bevonden, hadden er meestentyds hunne eigene *stjetten*. Verder was alles reeds grootendeels, by de latere ineensmelting, in orde gebragt en zamengesteld, en het was dus natuurlyk, dat toen die het laatste kwam ook het laatste maande. Ook zouden wy kunnen vragen, of het toen ter tyd wel raadzaam ware, in het zuidelyk gedeelte de ambten aan elk, die hier slechts om vraagde, te vorgeven; de *Courrier des Pays Bas* en *consorten* hebben zelve erkend, dat de wetten van 1815, *toen, om de nog heerschende stemming*, doelmatig en noodzakelyk waren; en zoude het dan by zulk eene stemming voorzigtig van het bestuur geweest zyn, het beheer over zaken van algemeen belang aan personen op te dragen, die men nog niet wist of zy te vertrouwen waren?—Heeft men eindelyk dit zelve wel ernstig gewild en gezocht, zoo als zulks hier (waarlyk niet als een blyk van welvaren voor onze eens zoo bloeijende gewesten) het geval geweest is; of heeft eene sterke zucht tot gemak, eene soort van tegenzin in administrative werkzaamheden, daar ook niet het zyne toe bygedragen? Indien dit toch niet het geval is, van waar komt het dan, dat de meeste kantoren, van kooplieden by voorbeeld, en evenzeer in fabrieken en trafieken, niet door den man, *maar door de vrouw* gedirigeerd worden? van waar komt het, dat zelfs op verscheidene landskantoren, by voorbeeld de poskantoren, de *echtgenooten* van de heeren directeurs den hoogsten toon voeren? enz. enz. En wanneer dit het geval is, aan wien ligt dan de schuld? Men heeft toch nimmer kunnen vergen, dat de Koning of de ministers met den hoed in de hand zouden zyn rond gegaan, ten einde zeer vriendelyk te verzoeken of men ook dit of dat ambt begeerde! Neen, om hier regtvaardig te oordeelen, zoude men moeten onderzoeken, of, wanneer zuidelyke landgenooten voor posten gesollicitеerd hebben, hun dan ten allen tyde Noord-Nederlanders zyn voorgetrokken. Wanneer hier eene vacature plaats heeft, al is dezelve ook nog zoo gering: ja, dan stroomt het rekwesten, meestendeels van jonge lieden, die niet meer weten wat te beginnen, om met der tyd slechts een klein bestaantje te hebben: is zulks niet alzoo by uliedeп, het komt alleen daar van daan, om dat men deze armoede van keuze, deze verlegenheid by U zoodanig niet gevoelt. Het tegenwoordig bestuur, dat eigen bestuur, hetwelk thans zoo schandelyk by U gesmaad en verguisd wordt, heeft aan uwe gewesten een leven, een' handel, vertier en voorspoed gegeven, die U vroeger onbekend waren, en waardoor kleine landsposten by U voor velen nog geene volstrekte noodwendigheid geworden zyn.

Waarlyk, laat ons in geene vergelyking komen; want ten wiens kosten geniet gylieden dien voorspoed? ten onzen koste:—er was ook by ons een tyd, dat er byna geen liefhebbers voor ambten en posten te vinden waren; dezen tyd hadden wy, zoo niet geheel, dan toch ten deele, *kunnen* terugkrygen; het korte tydsbestek tusschen 1813 en 1815 gaf ons daartoe de gegronde hoop; maar het *byzonder* belang ONZER gewesten moest voor *hoogere* belangen zwichten!—Niet, dat wy de hereeniging van het oorspronkelyke aloude *Nederland* betreuren; wy hebben daartoe te veel nationaal gevoel, en het zou ons innig leed doen ons slechts eenigzins gelyk te stellen met die aanstokers in uw midden, wier eenigste doel het is den broederband te verscheuren: wy wilden slechts met een enkel woord aantoonen, dat de *grootste* bezwaren waarlyk niet aan uwen kant zyn. Neen, laat ons de eenheid bewaren; van elken kant wat geven en wat nemen, en het geblaas dier wezens vergeten, die waarlyk niet voor *onze* belangen yveren, maar alleen daarom trachten de boel in de war te sturen, ten einde naderhand in de algemeene confusie *hun byzonder belang te bevorderen.*

Wy zouden dezelfde aanmerkingen kunnen maken, ten opzigte van de ongelykheid in het leger.—Alleen slechts willen wy vragen, wat was, op het tydstip der hereeniging, de militaire magt in *Belgie*, in vergelyking van de Hollandsche? en was het waarlyk geene groote trek van byzondere goedheid van onzen Koning, dat hy naderhand een aantal Belgische officieren, die by den slag van *Waterloo* nog tegen hunne eigene landgenooten gevochten hadden, in dienst van den lande heeft toegelaten? Is deze ongelykheid in later tyd blyven bestaan, dit is geenszins de schuld van het gouvernement: de weg stond hier zoo wel op de militaire school als by de korpsen, voor elk open; en zoo ergens, dan heeft hier steeds de striktste regtvaardigheid plaats gevonden.

Er blyft my nu nog over een enkel woord te zeggen van het laatste artikel, betrekkelyk de protestantsche predikanten. Vooreerst is het volstrekte onwaarheid, dat over het algemeen de protestansche boven de roomsche godsdienst zou worden bevoordeeld; want elk, die slechts eenige kennis van zaken heeft, weet, dat de toelagen, die aan roomsche kerken, geestelyke gestichten, enz. enz. gegeven worden, oneindig die aan protestanten overtreffen; maar, wanneer men ter goeder trouw had willen handelen, dan had men geene vergelyking moeten maken tusschen eene uitgebreide roomsche gemeente en eene der kleinste protestantsche in de zuidelyke provincien, maar men had eene even talryke in het grootendeels protestantsche gedeelte moeten uitkiezen; want het is genoeg bekend, dat men alleen *door het verleenen van groote tractementen* predikanten heeft kunnen vinden, om zich in de zuidelyke provincien mogelyk aan schimp en hoon te gaan blootstellen. Wanneer men regtvaardig had willen oordeelen, dan had men, by de vergelyking der tractementen, in aanmerking moeten nemen, dat de protestantsche predikanten *alleen* van deze tractementen moeten leven, terwyl de roomsche pastoors nog eene reeks van emolumenten en bydragen in hunne gemeente zelve vinden. Wanneer men billyk had willen wezen, dan had men het ontzettend aantal pastoors, enz. enz. vooral in *Belgie* in verhouding moeten brengen tot het in evenredigheid kleine aantal van predikanten. Eindelyk moeten wy hier weder vragen: hebben de heeren pastoors veeltyds wel tractementen gewild? Hebben niet velen het als strydig met de leer der kerk beschouwd; terwyl anderen dit geweigerd hebben, om door het aannemen van giften van den staat, niet verpligtend aan den staat te worden en daardoor hunne onafhankelykheid te verliezen? kan men het niet als zeker stellen, dat wanneer zy nog hunne vroegere geestelyke goederen en privilegiën bezaten, genen eenig traktement van den staat zoude begeeren.—Mogelyk ook schreeuwt gy hier weder over onregt, dat deze goederen niet aan de voormalige bezitters zyn terug gegeven: welnu, geef daarvan het edelmoedige voorbeeld; zoo er al mogelyk niet onder uwe heeren schryvers, of derzelver familien, dergelyken zich bevinden, hetgeen nog te bezien zou wezen, dan zyn er voorzeker onder uwe beschutters en toejuichers wel van die personaadjes, *van den lateren tyd* die een groot deel van hunnen tegenwoordigen rykdom juist daaraan te danken hebben: dit zou eerst nog eens eene edelmoedige trek zyn, die mogelyk vele navolgers zou vinden!

Maar, wat spreken wy van edelmoedigheid, van trouw, van regtvaardigheid en billykheid jegens menschen, die het geenszins (wy herhalen dit nogmaals) om de goede zaak zelve te doen is, maar die eene factie uitmaken, wier eenig doel het is, eerstens het volk van het gouvernement en dan de natie zelve onderling te verdeelen, ten einde vervolgens op de puinhoopen van het verwoeste volkegeluk, voor laatste bedryf, zich eindelyk onderling te verscheuren: de bestanddeelen toch, die het zoogenaamde verbond der *unionisten* uitmaken, zyn te ongelyksoortig, om op den duur vereenigd te kunnen blyven bestaan. Wachten wy ons, deel te nemen aan hunne dwalingen, ten einde ook niet te worden medegesleept in hunnen val!—*Arnh. Courant.*

IETS OVER RUSLANDS BEVOLKING, enz.

De Londensche *Literary Gazette* deelt, betrekkelyk Ruslands strydkrachten enz., de volgende notitiën mede, en merkt daarby op, dat men die als naauwkeurig en echt kan aannemen:

"Het Russische ryk overtreft, zoowel in grootte als bevolking, elken anderen staat van Europa. Het getal van de zoo zeer verschillende menschenrassen, die hetzelve bewonen, beliep op het eind des vorigen jaars 62,592,000, welke aldus kunnen geclassificeerd worden:

1.)	Slavoniers	54,000,000.
2.)	Finnen	3,000,000.
3.)	Tartaren	2,500,000.
4.)	Kaukaziers	1,019,000.
5.)	Duitschers	500,000.
6.)	Mongolen	320,000.
7.)	Esquimaux	90,000.
8.)	Samojeden	70,000.
9.)	Mandschuren . . .	65,000.
10.)	Indianen	25,000.
11.)	Kamschadalen . . .	12,000.
12.)	Onbek. van oorsprong	1,000,000.

Te zamen dus 62,592,000 zielen,

Opzigtelyk de geloofsbelydenissen waartoe deze ongelykslachtige volkstammen behooren, kan men, volgens eene voor twee jaren gedane telling, de volgende sekten aannemen:

Grieken	46,300,000.	Lamaïten	210,000.
Katholyken	6,000,000.	Calvinisten	84,000.
Mahomedanen	3,300,000.	Armeniërs	79,000.
Lutheranen	2,600,000.	Hernnhutters	10,000.
Schamanen	700,000.	Menoniten	6,900.
Joden	600,000.	Philipponen	3,000.

De bevolking van Europisch-Rusland (Polen, dat in 1827 3,850,658 inwoners telde) niet medegerekend, bedroeg in dat jaar 44,603,600 zielen, hetgeen het dubbeld is van Groot-Brittaniëns bevolking. In vergelyking van andere Europesche landen is Rusland zeer schraal bewoond, en staat in digtheid van bevolking nog beneden Noorwegen en Zweden.

Uit een financieel oogpunt beschouwd, kunnen de volgende opgaven als algemeene resultaten voor het jaar 1827 worden aangenomen:

Inkomst. (Polen medegerekend)	138,333,333	Roeb.
Uitgaven	135,484,990	„
Staatsschuld	300,000,000	„

De militaire magt is aldus zamengesteld: *Infanterie:* 23,600 man Garden, en 294,600 man linietroepen. *Kavallerie:* 63,250 man geregelde en 24,000 man ongeoefende. *Artillerie:* 47,088 man met 360 veldstukken by de rydende artillerie en 732 by die te voet. Dit is nogtans slechts de gesteldheid des legers in vredestyd; in den oorlog wordt de armee, gelyk zulks ook gedurende den nu geëindigden kryg is geschied, by Keizerlyke ukazen nog merkelyk versterkt. De Poolsche armee telt 50,000 man.

Met den aanvang van het jaar 1828 bestond de vloot uit 50 linieschepen, 35 fregatten en meer dan 100 andere zware vaartuigen, boven en behalve de dryvende batteryen, kanonneerboten, galjoten, enz., die gezamenlyk door ruim 50,000 zeelieden bemand waren. De marine inrigtingen zyn in de laatste tyden nog beduidend vermeerderd geworden.

In het gansche ryk telt men 1840 groote en kleine steden, 1210 vestingen en 227,400 dorpen. Onder de eersten noemen wy Petersburg met 225,000 inwoners, Moskau met 260,000, Warschauw met 126,443, Kiew met 40,000, Sandomier met 50,000, Odessa met 40,000, Riga met 47,000, Tula met 36,000, Kaluga met 25,000, Kazan met 50,000, Astrakan met 36,000 en Irkuzk met 30,000 inwoners."

gens, steenen, huisgeraad, gereedschap en andere daarmede gelÿkstaande zaken.

Art. 13.

Alle de genen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de *gequalificeerde* feitelÿke geweldadigheden in het voorgaand artikel opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting van niet minder dan *éene* maand, en niet meer dan *zes* maanden

Art. 14.

Tot de vÿfde soort der *gequalificeerde* feitelÿke geweldadigheden behooren de zoodanige, welke zÿn voorafgegaan, vergezeld of onmiddelÿk achtervolgd door moedwillige bedrÿven of baldadigheden, de kennelÿke strekking hebbende, om onrust te verwekken en schrik en vrees onder de goede ingezetenen te verspreiden, mits dezelve bedrÿven of baldadigheden door de schuldigen, of medepligtigen aan dezelve feitelÿke geweldadigheden zÿn ondernomen of ten uitvoer gebragt.

Art. 15.

Alle de genen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de *gequalificeerde* feitelÿke geweldadigheden, in het voorgaand artikel opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangzetting voor niet minder dan *drie* maanden en niet meer dan *negen* maanden.

Art. 16.

Wanneer echter eenige feitelÿke geweldadigheid, mogt plaats gehad hebben ter gelegenheid van zamenrottingen met misdadige oogmerken, of van zamenspanningen, oproer en wederstand tegen wettig geconstitueerde autoriteiten, zullen de twee voorgaande artikelen van geene toepassing mogen zÿn, maar zullen de schuldigen en medepligtigen als dan geacht worden *openbaar geweld* en *muiterÿ* te hebben gepleegd, en als zoodanig worden gestraft.

Art. 17.

Personen tot den slavenstand behoorende, aan de *gequalificeerde* feitelÿke geweldadigheden opgenoemd in art. 4 6. 8. sub litt. *b* en *c*., art. 12 en 14 zich schuldig of medepligtig makende, zullen gestraft worden met dwangarbeid, het zÿ op eenigen openbaren grond of etablissement, het zÿ op den grond of het eigendom van derzelver meesters of gezagvoerders, en zulks voor zoo veel tÿds, als voor de onderscheidene soorten dezer misdaden in art. 5, 7. 10. 11. 12. 13. en 15. dezer publicatie is aangewezen; zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene correctie van meer dan 100 slagen.

Art. 18.

Personen tot den slavenstand behoorende, aan de *gequalificeerde* feitelÿke geweldadigheden opgenoemd in art. 8. sub litt. *a*. zich schuldig of medepligtig makende, zullen, voor zoo verre deze geweldadigheden zÿn gepleegd tegen personen niet tot den slavenstand behoorende, met den dood gestraft worden.

Art. 19.

Wanneer onderscheidene qualificatien zich in een en hetzelfde misdrÿf mogten vereenigen, zoo dat hetzelve niet blootelÿk in de termen van één, maar van twee of meer der bovenvermelde artikelen mogt vallen, zal alleen dat artikel, bÿ de toepassing der straf in aanmerking mogen komen, hetwelk by toepassing de hoogste straf aan de hand geeft, zoo dat bÿ voorbeeld, die in het huis van den beleedigden denzelven met een stok slaat, zonder de gevolgen in art. 8. opgenoemd, te weeg te brengen, niet zoude behooren gestraft te worden naar art. 13, maar naar art. 5, en dat de gene, die in het huis van den beleedigden denzelven een slag toebrengt, die hem voor meer dan *acht* dagen genees- of heelkundige hulp doet behoeven, of gedurende hetzelve tÿdvak aan zÿne gewone beroepsbezigheden onttrekt, niet zoude moeten gestraft worden overeenkomstig art. 5, maar ingevolge art. 11.

Art. 20.

Voor *eenvoudige* feitelÿke geweldadigheden zullen gehouden worden alle misdrÿven van dien aard, welke noch ten aanzien van de plaats, waar dezelve zÿn bedreven, noch ten aanzien van de personen, tegen welke dezelve zÿn gepleegd, noch ten aanzien van de gevolgen welke dezelve gehad hebben, noch ten aanzien van de hulpmiddelen, van welke men zich bÿ het ondernemen, of het ten uitvoer brengen van dezelve heeft bediend, noch ten aanzien van de omstandigheden welke met dezelve zÿn gepaard gegaan, tot eenige der soorten behooren in art. 3. opgenoemd.

Art. 21.

Alle de genen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan *eenvoudige* feitelÿke geweldadigheden, zullen gestraft worden met gevangenzetting voor ten minsten *drie* of ten meesten *acht* dagen, of ook met eene geldboete, welke niet minder zal mogen zÿn, dan *Vÿf en Twintig Gulden*, doch de som van *Twee Honderd Gulden* niet zal mogen te boven gaan; zullende deze straffen het zÿ te zamen, het zÿ afzonderlÿk, naar gelang van omstandigheden, ter beslissing van den Regter, mogen worden opgelegd.

Art 22.

Personen tot den slavenstand behoorende zich aan *eenvoudige* feitelÿke geweldadigheden schuldig of medepligtig makende, zullen gestraft worden met gevangenzetting in boeÿen voor niet minder dan *acht* dagen, of met eene correctie door slagen, of tot beide te zamen; zullende het getal der aan dezelve toetedeelen slagen niet minder mogen zÿn dan van *Vÿf en Twintig*, doch dat van *Vÿf en Zeventig* niet mogen te boven gaan.

Art. 23

Die zich aan feitelÿke geweldadigheid schuldig maken, ten gevolge van moedwillige terging of baldadige kwelling, het zÿ niet woorden, het zÿ met daden, gepleegd door den genen, tegen wien dezelve feitelÿke geweldadigheid is gerigt of bedreven geworden, of die aan eenen anderen verwondingen, kwetsingen, of eenig ander ligchamelÿk letsel toebrengen, ten gevolge van onvoorzigtigheid, onachtzaamheid of onbehoedzaamheid, zullen met niet meer dan het *minimum* der op dezelve, naar de in deze publicatie voorkomende onderscheidingen, bepaalde straffen, mogen gestraft worden; mits zoodanige terging en kwelling onmiddelÿk aan de gepleegde geweldadigheden zÿ voorafgegaan, of daartoe aanleiding mogten gegeven hebben, en naar regten voldoende mogten bewezen zÿn.

Art. 24.

In de gevallen bÿ het voorgaand artikel vermeld, zal het den Regter vrÿstaan, om, wanneer de omstandigheden bÿzonder verzachtend mogten zÿn, de straf tot beneden het daarbÿ bepaalde *minimum* te verminderen.

Hÿ zal zelfs in dezelve gevallen, zonder onderscheid of de gepleegde feitelÿke geweldadigheden uit haren aard tot de eenvoudige, dan wel tot de *gequalificeerde* behooren, de straf van gevangenzetting in die van geldboete mogen verwisselen; zullende echter de straf van gevangenzetting nimmer minder mogen zÿn dan van *één* dag, en de geldboete nimmer minder dan van *Vÿf Gulden*; terwÿl het getal der toetedeelen slagen, voor zoo verre de Regter deze straf in de bedoelde gevallen mogt willen opleggen, nimmer minder dan *zeven* zal mogen bedragen; wanneer de Regter van de bevoegdheid, aan hem in het tegenwoordig artikel toegekend, gebruik maakt, zullen de verzachtende omstandigheden welke daartoe aanleiding hebben gegeven, uitdrukkelÿk in het vonnis moeten vermeld worden.

Art. 25.

Die door moedwillige terging of baldadige kwelling, zoodanig als die bÿ art. 23 is aangeduid, aanleiding gegeven hebben tot het plegen van feitelÿke geweldadigheden, zullen als *medepligtig* aan dezelve misdrÿven beschouwd en mitsdien gestraft worden overeenkomstig dezelfde artikelen, als welke, naar aanleiding van de boven opgegevene onderscheidingen, op den beleediger van toepassing zÿn, onverlet evenwel de bevoegdheid van den Regter, om bÿ die toepassing de straf ten aanzien van zoodanige medepligtigen, naar bevind van omstandigheden, het zÿ zwaarder het zÿ ligter te bepalen dan de straf, waarin de beleediger wordt verwezen.

Art. 26.

Voor moedwillige terging en kwelling zullen echter geenzins gehouden worden bestraffingen, toegevoegd of opgelegd door de genen, welke het zÿ ten gevolge van natuurlÿke, het zÿ van maatschappelÿke betrekkingen, eerbied, ontzag of gehoorzaamheid van den bestraften mogen vorderen, ten zÿ door dezelve bestraffingen verregaand misbruik van magt mogt plaats gehad hebben, hetgene zal staan ter beoordeeling des Regters.

Art 27.

Wanneer bÿ het onderzoek der zaak duidelÿk mogt blÿken, dat de misdrÿven in deze publicatie opgenoemd, zÿn gepleegd ter afwering van feitelÿkheden door een of meer der middelen, in art 1. opgenoemd, of wel ter verdediging van het leven, de gezondheid, de eerbaarheid, of veiligheid van hem die het misdrÿf heeft gepleegd, of van eenen of meer zÿner huisgenooten; of ook, wanneer het feit is gepleegd ter verdediging, bescherming of beveiliging van het eigendom des daders of dien zÿner huisgenooten, zal de beklaagde van alle schuld worden vrÿgesproken, mits bÿ naar het oordeel des Regters, de grenzen eener noodzakelÿke zelfverdediging niet hebbe overschreden.

Art. 28.

De grenzen eener noodzakelÿke zelfverdediging zullen geacht worden nimmer te zÿn overtreden, wanneer de feitelÿke geweldadigheden gestrekt hebben ter verdrÿving- of afwering van, of beveiliging en verdediging tegen de genen:

1. welke bÿ nacht diefstal plegen, of door braak, in of overklimming, of andere middelen trachten te plegen, het zÿ dezelve al dan niet zÿn gewapend.
2. welke bÿ dag diefstal plegen of trachten te plegen, mits zÿnde gewapend; zullende onder *wapens* verstaan worden alle voorwerpen aangeduid in art. 12.
3. Welke het zÿ al of niet gewapend, ten getale van *drie* of meer personen, het zÿ bÿ dag of nacht, schennis van eigendom aanrigten, of zulks trachten te doen.
4. Welke zich zonder de toestemming des bewooners in eenig bewoond huis of erf, of gedeelte van dien begeven hebbende, bÿ nacht aldaar gevonden worden, en, na deswegens aangemaand te zÿn, zich niet goedwillig aan de bewoners, of de genen die hen aldaar aantreffen overgeven.
5. Die op het bedrÿven van eenige misdaad betrapt zÿnde, zich feitelÿk en met geweld tegen hunne aanhouding of apprehensie verzetten; zullende dienvolgens alle feitelÿke geweldadigheden, bewÿsselÿk in de termen van dit artikel vallende, ophouden strafbaar en mitsdien vervolgbaar te zÿn.

Art. 29.

Wanneer de Regter mogt oordeelen dat in de gevallen bÿ art. 27 vermeld, de grenzen eener noodzakelÿke zelfverdediging mogten zÿn overschreden, zullen de gepleegde feitelÿke geweldadigheden gestraft worden overeenkomstig art. 23, of wel, de omstandigheden zulks gedoogende, overeenkomstig art. 24 der tegenwoordige publicatie.

Art. 30.

Feitelÿkheden, welke gestrekt hebben om eenen anderen tot het plegen van feitelÿke geweldadigheden uittelokken, zullen, het zÿ door de laatste de grenzen eener noodzakelÿke zelfverdediging al dan niet zÿn overtreden, gestraft worden met zoodanige straffen, als naar gelang der in deze publicatie opgegevene onderscheidingen op dezelve, zullen geacht worden van toepassing te zÿn.

Art 31.

Het voorgaand artikel zal echter niet van toepassing zÿn op de zoodanigen, welke zich omtrent de genen, die aan hun, het zÿ door natuurlÿke het zÿ door maatschappelÿke betrekkingen zÿn ondergeschikt, eenige feitelÿkheden mogten hebben veroorloofd, voor zoo verre namelÿk dezelve feitelÿkheden, naar het oordeel des Regters zullen kunnen beschouwd worden, als eene onvoorzigtige ontwikkeling van het aan hun over hunne ondergeschikten toegekend gezag, en zÿ mitsdien daardoor de perken van hunne magt niet zullen hebben overschreden.

Art. 32.

Wanneer onderscheidene personen tot het plegen van feite-

lykheden hebben geconcurreerd, of daaraan deel hebben genomen, en dezelve feitelykheden ten aanzien van eenige beklaagden kunnen beschouwd worden als eenvoudig, en ten aanzien van andere als *gequalificeerd*, zullen niettemin, alle beklaagden uit hoofde van de connexiteit der zaak moeten te regt staan voor den Regter, die, volgens de wet, met de kennisneming der *gequalificeerde* feitelyke gewelddadigheden is belast.

ART. 33.

Wanneer by het onderzoek van eenig in deze publicatie opgenoemd misdryf mogt blyken, dat hetzelve met hoogere straffen behoort te worden achtervolgd, dan waartoe den Regter, wiens beoordeeling en beslissing omtrent hetzelve is ingeroepen, bevoegd is, zal hy zich ter kenneming der zaak incompetent moeten verklaren en dezelve renvoyeren, waar het behoort.

ART. 34.

Wanneer by het onderzoek van eenig in deze publicatie opgenoemd misdryf mogt blyken, dat hetzelve, het zy uit den aard van het misdryf als zoodanig, het zy wegens de verzachtende omstandigheden onder welke het is gepleegd, met mindere straffen behoort te worden achtervolgd, dan die welke de competentie des Regters bepalen, wiens beoordeeling en beslissing omtrent hetzelve is ingeroepen, zal deze niettemin bevoegd zyn, deze zaak afdoen, en op dezelve de mindere straffen toepassen.

ART. 35.

De Hoofd-Ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen met de handhaving der Policie belast, *ambtshalve* verpligt zynde, op dezelve te inquireren, zullen zoodra hun het plegen van eenig feitelyk geweld door het publiek gerucht, of anderzins ter ooren komt, gehouden zyn, desomtrent onverwyld de noodige onderzoekingen in het werk te stellen, zonder daaromtrent eenige aanklagte of kennisgeving afewachten, als waarvan de vervolging en het onderzoek van geenerlei misdryf mag afhankelyk worden gemaakt.

ART. 36.

De verzoening of bevrediging tusschen den beleediger en den beleedigden zal geene belemmering of oponthoud mogen toebrengen aan de vervolging en het onderzoek, waarmede de gemelde Ambtenaren, uit hoofde van het gepleegde feitelyk geweld zyn belast behoudens de bevoegdheid van den Regter, om op deze verzoening of bevrediging by het te geven vonnis het noodige regard te slaan.

ART. 37.

De Medicinæ Doctores en Chirurgyns in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zullen gehouden zyn, van alle contusien, verwondingen, fracturen, of ander dergelyk letsel, ter welker examinatie of verband zy zyn werkzaam geweest, en welke klaarblykelyk het gevolg zyn van eenig feitelyk geweld, onverwyld, immers zoo spoedig de omstandigheden toelaten, een behoorlyk relaas aan de Hoofd-Ambtenaren met de handhaving der Policie in de respective Nederlandsche West-Indische Bezittingen belast intedienen; [illegible] zullen dezelve telken reize verbeuren eene boete van *f* 50.

ART. 38.

Alle Herbergiers, Tappers, Koffyhuis en Biljardhouders, zullen gehouden zyn van alle feitelykheden, welke in de tot het dryven dezer neringen bestemde gebouwen of op de daartoe behoorende erven, mogten voorvallen onverwyld, immers binnen de *vier- en twintig uren*, aan de Hoofd-Ambtenaren met de handhaving der Policie in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen belast, kennis te geven, op poene dat dezelve als medepligtig aan dezelve feitelykheden zullen worden aangemerkt.

ART. 39.

De Agenten van Policie, Dienaren der Justitie, Veldwachters of andere Policie-beambten in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zullen de bevoegdheid hebben om de personen, het zy *vrije*, hetzy slaven, welke zy op de openbare straten of *wegen*, slaande of vechtende of met feitelykheden, anderen of elkander bedreigende mogten aantreffen, en die, na deswegens door hun aangemaand te zyn, niettemin in dit bedryf continueren, of daarmede ook ophoudende, niettemin voortgaan met het verwekken van rumoer of burengeracht, of die ook ter zoodanige gelegenheid feitelyk tegen hen zich verzetten, aantehouden, en *in verzekerde bewaring te brengen*, onder gehoudenheid van daarvan telkens onverwyld aan de Hoofd-Ambtenaren met de handhaving der Policie belast, rapport te doen, en onder den last van verantwoordelykheid, wanneer het blyken mogt dat zy zoodanige personen, te onregt of zonder genoegzame redenen, mogten hebben aangehouden.

ART. 40.

De strafbepalingen in deze Publicatie voorkomende zullen van toepassing beginnen te zyn, wat de kolonie *Suriname* betreft, met den *Eersten April* aanstaande, en in de overige Nederlandsche West-Indische Bezittingen veertien dagen na dat deze Wet in dezelve zal zyn gepublieerd; zoodanig dat ten aanzien van feitelyke *gewelddadigheden*, welke na voorschreven tydstippen mogten voorvallen, ingevolge den inhoud der tegenwoordige publicatie zal moeten worden te werk gegaan.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyse worden gepublieerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo* den 16 Maart 1830, het achttiende jaar van Zyner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd en geaffigeerd den 17 Maart daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

PUBLICATIE.

Houdende nadere bepalingen worden daargesteld omtrent de voortdurende kracht der koloniale wetgevingen, ten aanzien van de toestemming der ouders in de huwelyksverbindtenissen hunner Kinderen, en eenige andere daarmede in verband staande onderwerpen.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Alle die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Nademaal het aan Ons is gebleken, dat er, niettegenstaande onze publicatie van den 11/16 September 1829, Gouvernements-blad, No. 13, al nog onzekerheid bestaat omtrent de al of niet voortduurzaamheid der bestaande koloniale wetgevingen, opzigtelyk het huwelyks-consent van ouders in de echtverbindtenissen hunner kinderen, met het besluit van Zyne Majesteit, van den 17 February 1819, La. B4;

Willende deze onzekerheid doen ophouden, en daarenboven in aanmerking nemende, dat het uitstellen van den vastgestelden staat van zaken in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, noodzakelyk geworden is, om, ten aanzien van andere met deze stoffe in verband staande onderwerpen, eenige nadere of algemeen geldende bepalingen vast te stellen;

ZOO is het, dat Wy hebben goedgevonden en verstaan te arresteren, zoo als Wy doen by deze:

ART. 1.

Tot dat daarover door Zyner Majesteit anders zal worden beslist, zullen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, op grond van de aldaar nog vigerende wetgevingen, geene jongmans, die hun vyfentwintigste jaar nog niet bereikt, en geene jonge dochteren, die haar twintigste jaar nog niet bereikt hebben, in ondertrouw mogen worden opgenomen, ten zy aan de Ambtenaren, met de solemnisatie der huwelyken belast, van de toestemming hunner ouderen of der langst levende van dien, het zy by derzelver mondelinge verklaring, hetzy by schriftelyke acte zal zyn gebleken.

Zullende het aan de voornoemde Ambtenaren niet geoorloofd zyn, by ontstentenis van zoodanige toestemming, met het opnemen in ondertrouw voort te gaan.

ART. 2.

In de gevallen, waarby volgens de vigerende koloniale wetgevingen, opzigtelyk het door de ouders in de echtverbindtenissen hunner kinderen te geven consent eenige afdoening of beslissing aan de respective Magistraten is verbleven, zal zoodanige afdoening of beslissing voortaan aan de Gemeente besturen, of waar dezelve besturen niet mogten bestaan, aan de collegiën met de huwelyks-zaken belast, worden opgedragen; welke besturen en collegiën te dien einde, door partyen of een van beide geadieerd, over de, tusschen ouders en kinderen ten dezen bestaande verschillen, in overeenkomst van hetgene by dezelfde koloniale wetgevingen daaromtrent is voorgeschreven, *steeds de plano*, behoudens hooger beroep, zullen uitspraak doen.

ART. 3.

Van zoodanige uitspraken zal binnen den tyd van *drie dagen*, nadat dezelve aan partyen zyn bekend geworden, by het hoogste Regterlyk Collegie in elke kolonie appel kunnen worden aangeteekend, welk appel, op poene van desertie, ter eerstkomende Regtsdag zal moeten worden vervolgd.

ART. 4.

De voormelde Regts-Collegiën zullen *de plano*, en buiten verdere vorm van proces, in het hoogste ressort ten dezen erkennen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 16 February des Jaars 1830, van Zyner Majesteits regering het achttiende.

C A N T Z' L A A R.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,

den 20 Maart 1830.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.